

Sygn. akt VI GC 70/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: sekr. sadowy Joanna Stafska

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Serwis Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w Ł.

przeciwko: M. Z. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. Z. (1) na rzecz powoda (...) Serwis Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 325.442,95 zł (trzysta dwadzieścia pięć tysięcy czterysta czterdzieści dwa złote 95/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 2 grudnia 2013r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 23.492,40 zł (dwadzieścia trzy tysiące czterysta dziewięćdziesiąt dwa złote 40/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. odmawia przyznania pełnomocnikowi pozwanego kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sygn akt VI GC 70/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 grudnia 2014r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód (...) Serwis sp. z o.o. w Ł. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. Z. (1) kwoty 325.442,95 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż (...) spółka z o.o w ramach prowadzonej działalności gospodarczej nabyła od powoda towar handlowy z odroczonym terminem płatności. W trakcie współpracy spółka zaprzestała realizacji zaciągniętych zobowiązań, w tym zobowiązań względem powoda. Powód wystąpił na drogę sądową celem wyegzekwowania wymagalnej wierzytelności. Roszczenia powoda zostały uwzględnione przez Sąd, dzięki czemu powód uzyskał tytuły wykonawcze potwierdzające istnienie wierzytelności, a wartość zasądzonych roszczeń wraz z kosztami sądowymi i odsetkami ustawowymi skapitalizowanymi na datę 15.11.2013r. stanowi przedmiot żądania pozwu w niniejszej sprawie. Powód prowadził postępowanie egzekucyjne skierowane do majątku spółki (...) spółka z o o, jednakże nie doprowadziło to do uzyskania zaspokojenia wierzytelności. Powód ponosił koszty związane z dochodzeniem swych praw na drodze sądowej, a także związane z czynnościami podejmowanymi przez organ egzekucyjny. W chwili obecnej spółka której prezesem zarządu był i nadal jest pozwany, nie posiada żadnego majątku, nie ma także możliwości jego uzyskania, gdyż faktycznie nie prowadzi działalności gospodarczej. Pozwany pełnił funkcji prezesa zarządu spółki (...) w tym okresie, gdy powstała wierzytelność powoda i pełni ją do chwili obecnej.

Pozwany prowadził negocjacje handlowe z powodem, zapewniając, iż wszelkie należności z tytułu dostaw towaru zostaną uregulowane. Do chwili obecnej nie został zgłoszony wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...), której prezesem zarządu jest pozwany.

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy L. Z. w L. wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Okręgowego w Rzeszowie (k-12).

W ustosunkowaniu się do żądania pozwu pismem z dnia 19 października 2014r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (149).

W dalszym ustosunkowaniu się do żądania pozwu pismem z dnia 26 października 2014r. pozwany podtrzymał wniosek o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych (159). W uzasadnieniu niniejszego pozwany podniósł, iż nie kwestionuje, iż spółka (...) sp z o.o. posiada niespłacone zobowiązania wobec powódki w wysokości stanowiącej wartość przedmiotu sporu, nie kwestionuje, iż pełnił funkcję prezesa zarządu spółki w okresie, gdy niezaspokojona przez spółkę wierzytelność stała się wymagalna i jednocześnie w czasie właściwym do zgłoszenia upadłości spółki. W ocenie pozwanego nie ponosi on jednak winy w niezgłoszeniu upadłości spółki w wymaganym terminie, gdyż podejmował liczne działania mające na celu poprawę sytuacji finansowej spółki oraz spłaty zobowiązań wobec powódki. Pozwany prowadząc działalność usiłował poprawić sytuację finansową zarządzanej przez siebie spółki i w konsekwencji spłacić zadłużenie. Podejmował też liczne negocjacje z powódką mające na celu polubowne załatwienie sprawy.

W dalszym toku sprawy strony podtrzymały powyższe stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Spółka (...) sp. z o.o. została wpisana do KRS w dniu 22 maja 2002r. W tej dacie M. Z. (1) pełnił funkcję wiceprezesa - członka zarządu, a następnie od 30 czerwca 2004 r. został wpisany do KRS jako prezes zarządu i funkcję tą pełni aktualnie.

Początkowo w spółce tej wspólnikami byli: L. B., S. B., (...) sp. z o.o., następnie w dacie 30 czerwca 2004r. to jest w dacie odpowiadającej wpisowi M. Z. (1) jako prezesa zarządu jako jedyny udziałowiec został wpisany M. Z. (1).

Dowód: odpis pełny z KRS numer (...) k- 26-30

W dniu 26 październik 2010r. Sąd Rejonowy w R. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (V GNc 3936/10) z pozwu (...) sp z o.o. w Ł. przeciwko (...) sp z o.o. w W. zobowiązujący pozwanego do zapłaty powodowi kwoty: 63 736,69 zł z ustawowymi odsetkami oraz kwotą 797 zł tytułem kosztów postępowania. Należność z niniejszego nakazu stawała się wymagalna od dnia 6 września 2010r. do dnia 17 września 2010r. Postanowieniem z dnia 11 marca 2011r. niniejszy nakaz został zaopatrzony klauzulą wykonalności.

W dniu 19 listopada 2010r. Sąd Rejonowy w R. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z pozwu (...) sp z o.o. w Ł. przeciwko (...) sp z o.o. w W. zobowiązujący pozwanego do zapłaty powodowi kwoty 95.429,56 zł z ustawowymi odsetkami oraz kwotą 1223 zł tytułem kosztów postępowania. Należność z niniejszego nakazu stawała się wymagalna od dnia 13 sierpnia 2010r. do dnia 4 września 2010r. Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2011r. niniejszy nakaz został zaopatrzony klauzulą wykonalności.

W dniu 27 kwietnia 2011r. Sąd Rejonowy w R. wydanym wyrokiem zasądził od pozwanego (...) spółka z o. o na rzecz powoda z (...) spółki z o o kwotę 67 365,80 zł z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu w wysokości 3 423 zł. Należność z niniejszego wyroku stawała się wymagalna od dnia 20 września 2010r. do dnia 5 października 2010r. Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2012r. niniejszy nakaz został zaopatrzony klauzulą wykonalności.

Dowód: nakaz zapłaty z dnia 26 października 2010 wraz z postanowieniem z dnia 1 marca 2011, nakaz zapłaty z dnia 19 listopada 2010 wraz z postanowieniem z dnia 21 stycznia 2011, wyrok z dnia 27 kwietnia 2011 wraz z postanowieniem z dnia 27 stycznia 2012 k- 31-41.

Reasumując, powyższymi tytułami wykonawczymi objęto wierzytelności spółki (...) sp z o.o. w stosunku do spółki (...) sp z o.o. w łącznej kwocie należności głównej 226 532, 05 zł wymagalnej w okresie od 13 sierpnia 2010r. do 5 października 2010r, czyli w okresie w którym funkcję prezesa zarządu pełnił pozwany M. Z. (1).

Należności z wyżej wymienionych tytułów wykonawczych zostały skierowane do egzekucji przez wierzyciela a to:

- z nakazu zapłaty z dnia 26 październik 2010r. (sygn..akt V GNc 3936/10) oraz wyroku z dnia 27 kwietnia 2011r. (sygn..akt V GC 245/11), egzekucje tą komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w S. (sygn..akt Km 1180/11) postanowieniem z dnia 29 czerwca 2012r. umorzył oraz ustalił koszty postępowania na kwotę 24,15 zł . Egzekucja została umorzona z uwagi na jej bezskuteczność.

Dowód: postanowienie k- 42, akta komornicze sygn..akt Km 1180/11 wraz z wnioskiem wierzyciela z dnia 9 lutego 2012 odnośnie rozszerzenia wniosku egzekucyjnego podający jako podstawę również w.w wyrok

- z nakazu zapłaty z dnia 19 listopada 2010r. (sygn..akt V GNc 3940/10) egzekucje tą komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w R. (sygn..akt Km 324/11) postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2012r. umorzył oraz ustalił koszty postępowania na kwotę 243, 34 zł. Egzekucja została umorzona z uwagi na bezskuteczność.

Dowód: postanowienie k – 43, akta komornicze sygn. akt KM 324/11 odpis k- 81

Pismem z dnia 14 stycznia 2013r. wierzyciel (...) sp z o.o. w Ł. wezwał pozwanego M. Z. (1) do zapłaty kwoty należności głównej w wysokości 227 158,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami naliczanymi do dnia zapłaty oraz dotychczas poniesionymi przez wierzyciela kosztami sądowymi w wysokości 5.446,00 oraz kosztami prowadzonych egzekucji 313,86 zł w terminie czternastu dni. Termin ten upłynął bezskutecznie.

Dowód: pismo z dnia 14 stycznia 2013r. k- 44

W czasie kiedy spółka (...) była zadłużona w stosunku do spółki z (...) posiadała również zadłużenie w stosunku do innych wierzycieli w tym spółki (...). W tej sprawie strony prowadziły negocjacje w zakresie spłaty zadłużenia, nie doszło jednak do porozumienia, a obietnice spłaty ze strony (...) nie zostały dotrzymane w stosunku do B.. Już na koniec 2009 r. spółka (...) odnotowała wynik finansowy - stratę, wówczas to posiadała przeterminowane zadłużenie również w stosunku do B., M. i innych wierzycieli. W maju 2010r. była powódź, w wyniku której spółka (...) nie mogła prowadzić sklepu w S. na ulicy (...), prowadziła natomiast sprzedaż w P. oraz na ulicy (...) w S.. W maju 2010 r. , spółka zaprzestała również regulowania zadłużenia również w stosunku do ZUS i Urzędu Skarbowego oraz zakładu energetycznego. Spółka nie zgłosiła wniosku o ogłoszenie upadłości.

Dowód: zeznania świadka M. C. , W. C. k- 189, zeznania M. Z. (1) k- 189 verte – 190 .

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych w toku powyższych ustaleń dowodów z dokumentów. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, ponadto co do orzeczeń sądu, komornika i odpisu KRS stanowiły dokumenty urzędowe, stanowiący dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Zeznania świadka G. B. dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawie pozostawały bez znaczenia, świadek ten bowiem nie miał wiedzy na temat sytuacji finansowej spółki (...) w okresie 2009- 2010, jak również w późniejszym okresie. Również zeznania świadka M. Z. (2) nie wnosily nic do sprawy, świadek ten potwierdził jedynie zadłużenie firmy (...) do (...), ale to zostało już potwierdzone orzeczeniami sądu, świadek nie miał natomiast wiedzy i nie pamiętał by M. Z. (1) podejmował jakieś działania mające na celu rozłożenie płatności na raty, zniwelowanie zadłużenia itd. Wiedzy w tym zakresie nie posiadała również świadek B. W. (rozprawa z dnia 1.12.2014r. k- 187-190). Sąd dał wiarę zeznaniom stron M. C. i W. C. oraz M. Z. (1) w zakresie przytoczonym w ustaleniach, w pozostałym zakresie zeznania stron pozostawały w bez

wpływu na rozstrzygnięcie sprawy, ponadto zeznania M. Z. (1) były gołosłowne, nie poparte żadnym innym dowodem, co miało o tyle znaczenie, iż zeznania strony w procesie noszą charakter dowodu posiłkowego. Sąd pominął dowód z zeznań świadka D. D. zgłoszony na rozprawie w dniu 1.12.2014r. skoro jako tezę dla tego dowodu strona pozwana podała podejmowanie negocjacji i próby spłaty zadłużenia przez M. Z. (1). W ocenie Sądu dowód ten był zbędny dla rozstrzygnięcia (z przyczyn podanych w rozważaniach prawnych), a ponadto zważywszy na treść art. 207 par. 6 kpc spóźniony.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Stosownie do treści art. 299 ksh jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za zobowiązania spółki. Członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody.

W niniejszej sprawie fakt bezskuteczności egzekucji wynikał z postanowień komorniczych powołanych powyżej. Pozwany nie kwestionował, iż spółka (...) sp z o.o. posiadała niespłacone zobowiązania wobec powódki w wysokości stanowiącej wartość przedmiotu sporu, nie kwestionował, iż pełnił funkcję prezesa zarządu spółki w okresie, gdy niezaspokojona przez spółkę wierzytelność stała się wymagalna i jednocześnie w czasie właściwym do zgłoszenia upadłości spółki (stanowisko sprecyzowane w piśmie procesowym z dnia 26.10.2014r. k- 162). Objęta pozwem wierzytelności wynikała ponadto wprost z przedstawionych do akt sprawy tytułów wykonawczych w postaci dwu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanych przez Sąd Rejonowy w R.sygn. akt V GNc 3936/10 oraz V GNc 3940/10 oraz wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy wR. sygn. akt V GC 245/11. Łącznie należność główna w nich wynikająca stanowiła kwotę 226 532, 05 zł. Powód skapitalizował również naliczone od należności tych odsetki, szczegółowo sposób ich wyliczenia wskazując w treści pozwu, naliczając je od dat i kwot wynikających z w/w orzeczeń sądowych, w sposób prawidłowy, na dzień 15 listopad 2013r. i tak suma odsetek w ten sposób wyliczona, a wynikająca z tytułu wykonawczego nakazu zapłaty sygn. akt V GNc 3936/10 wyniosła 26 335,64 zł, z tytułu wykonawczego nakazu zapłaty sygn. akt V GNc 3940/10 wyniosła 39.968 ,86 zł, z tytułu wykonawczego wyroku sygn..akt V GC 245/11 wyniosła 26 892,91. Łącznie kwota odsetek wyniosła 93 197,41 zł. Sposób wyliczania pod względem zarówno merytorycznym jak i rachunkowym nie był zresztą kwestionowany przez pozwanego i w tym zakresie nie stanowił sporu. Również kwota objęta żądaniem pozwu w zakresie kosztów postępowań sądowych wynikała z wyżej wymienionych tytułów odpowiednio : 797,00 zł, 1223,00 zł 3.423,00 zł oraz z postanowienia SR w R.z dnia 27 stycznia 2012r. - 12 zł – łącznie 5455,00 zł (powód żądał 5446 zł), w zakresie zaś postępowań egzekucyjnych kwota łącznie 267,49 zł wynikała z postanowienia komorniczego z dnia 29.06.2012r. (24,15zł) i z dnia 12.04. 2011r. (243,34 zł).

Niniejsza znajdowało odzwierciedlenie w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006r. III CZP 118/06 zgodnie z którą odpowiedzialność członków zarządu sp. z o.o. na podstawie art. 299 ksh obejmuje zasądzone w tytule wykonawczym, wydanym przeciwko spółce koszty procesu, koszty postępowania egzekucyjnego umorzonego z powodu bezskuteczności egzekucji i odsetki ustawowe od należności głównej.

Od sumy powyższych kwot w łącznej wysokości 325 442,95 zł powód żądał odsetek od wniesienia pozwu, to jest od daty 2 grudnia 2013r., a zważywszy na dokonane w tym zakresie wezwanie pozwanego pismem z dnia 14 stycznia 2013r. należność z powyższego tytułu w dacie wniesienia pozwu w stosunku do pozwanego M. Z. (1) była wymagalna. Ponadto niniejsze również nie było kwestionowane przez pozwanego i nie stanowiło sporu.

Również fakt istnienia podstaw dla zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości nie był kwestionowany, pozwany nie zaprzeczał zadłużeniu w stosunku do firmy (...), M. innych wierzycieli – na koniec 2009r. , w stosunku do Urzędu Skarbowego i ZUS od maja 2010r. i dalej w dacie powstania i wymagalności roszczenia objętego wyżej wymienionymi tytułami wykonawczymi, jak i późniejszej.

Pozwany w uzasadnieniu oddalenia wskazywał przesłankę egzoneracyjną w postaci braku winy w zaniechaniu zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości, podając, iż prowadził negocjacje w zakresie zaspokojenia istniejących wierzytelności.

Otóż wskazać należy, iż stosownie do treści art. 11 ust. 1 pr.up.n. dłużnika uważa się za niewypłacalnego, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. W czasie zaciągania i wymagalności przedmiotowych wierzytelności w stosunku do spółki z (...) niewątpliwie istniały podstawy dla zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości w stosunku do spółki (...). Istniały one bowiem co najmniej od końca 2009r. mimo to prezes zarządu tej spółki M. Z. (1) nie złożył takiego wniosku pomimo upływu dwu tygodniowego terminu w tym zakresie wynikającego z art. 21 pr.up.n. Stosownie bowiem do treści tej normy prawnej dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. Obowiązku tego nie niweluje okoliczność prowadzenia jakichkolwiek negocjacji czy rozmów z wierzycielami. Redukcja wysokości wierzytelności lub też rozłożenie na raty może być realizowane w toku właśnie postępowania upadłościowego, przy opcji układu, stosownie do treści art. 14 ustawy pr.up.n. W tym zakresie Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie wyrażone w wyroku z dnia 12 lipca 2013r. VI ACa 81/13 zgodnie z którym badają, kiedy ziściły się przesłanki do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego, nie należy kierować się subiektywnym przekonaniem członków zarządu o spodziewanej, przyszej sytuacji finansowej spółki, lecz kryterium obiektywnym dotyczącym rzeczywistej sytuacji finansowej spółki oraz Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 15 maja 2014r. II CSK 446/2013, zgodnie z którym działania pozwanego zmierzające do pozyskania środków finansowych w celu spłaty narastających zobowiązań spółki i obniżenia stanu zadłużenia nie mają znaczenia dla oceny w świetle art. 299 § 2 ksh i oceny czy nie ponosi on winy w zaniechaniu złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. W żaden sposób nie można podzielić argumentacji, że złożenie wniosku było niemożliwie z uwagi na to, że wniosek ten podlegałby ewentualnemu odrzuceniu lub o oddaleniu z uwagi na stan finansowy i majątkowy spółki. Ponadto brak podstaw dla jednoznacznego określenia jak wyglądała sytuacja finansowa spółki 2009 r.(poza niewątpliwym faktem istnienia wymagalnego zadłużenia) ponieważ w sprawie nie przedłożono żadnej dokumentacji w zakresie sprawozdań finansowych, bilansów itd. Tym samym brak podstaw dla jednoznacznego przesądzenia co do ewentualnego rozstrzygnięcia w zakresie oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości, po drugie, niniejsze również nie zwalnia pozwanego od zgłoszenia wniosku o ogłoszeniu upadłości, ewentualnie świadczyłoby o tym, iż wniosek ten został zgłoszony za późno, co również nie stanowi przesłanki zwalniającej pozwanego z odpowiedzialności z art. 299 Ksh zważywszy na fakt, iż pełnił on funkcje członka zarządu od początku powstania spółki. W tym zakresie Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 16 października 1998r. III CKN 650/97 zgodnie z którym zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości dokonane po wyzbyciu się majątku przez spółkę z o.o., podlegającego oddaleniu nie zwalnia członków zarządu od odpowiedzialności za zobowiązania spółki i w tym zakresie. Odnosząc się zaś do argumentacji pozwanego, iż nie miał on odpowiedniego przygotowania w zakresie znajomości reguł prowadzenia spraw spółki w tym obowiązku zgłoszenia wniosku o upadłość, to Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 16.04.2014r. I ACa 1157/13 zgodnie z którym podjęcie się wykonywania obowiązków członka zarządu w sytuacji braku odpowiedniego wykształcenia i wiadomości lub doświadczenia potrzebnego do prowadzenia spraw spółki powinno być kwalifikowane jako naruszenie wymaganej staranności i sumienności. Stąd wyrażona powyżej argumentacja pozwanego co do braku odpowiedniej wiedzy nie stanowiła przesłanki zwalniającej go z odpowiedzialności na zasadzie art. 299 ksh. Końcowo wskazać należy, iż niewystąpienie we właściwym czasie przez członków zarządu spółki z o.o. o ogłoszenie upadłości wywołuje szkodę jej wierzyciela, gdy egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, a na skutek opóźnienia dochodzi do powstania wobec spółki nowych zobowiązań, które nie powstałyby gdyby wniosek ten został złożony w terminie.(vide : wyrok SN z dnia 4.07.2013r. I CSK 646/12) a taka właśnie sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie, skoro wierzytelności objęte pozwem powstały już po czasie właściwym dla zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (...).

Zważywszy na powyższe orzeczono jak w sentencji w pkt I wyroku, o kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 kpc i złożyły się na nie: opłaty od pozwu w łącznej wysokości 16 273 zł, 7200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz 19,40 zł tytułem wydatku związanego z udostępnieniem akt komorniczych (k 84 i 124). Sąd nie uwzględnił wniosku strony

powodowej w zakresie przyznania kwoty 77,31 zł tytułem prowizji od pobranej opłaty sądowej, uznając niniejsze jako koszt niewykazany.

Sąd nie przyznał pełnomocnikowi pozwanego ustanowionemu w urzędzie na podstawie postanowienia z dnia 3 września 2014r. (k-122) kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Stosownie bowiem do treści § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego urzędu, wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej powinien zawierać oświadczenie, że opłaty nie zostały zapłacone w całości lub w części. Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2012r. V CZ 133/11 oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 grudnia 2009r. II GZ 273/09 zgodnie z którym oświadczenie pełnomocnika o zapłaceniu lub nie opłat za wykonanie czynności w ramach pomocy prawnej przyznanej z urzędu jest elementem konstrukcyjnym wniosku o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego i zawarcie tego oświadczenia w treści wniosku warunkuje pozytywne jego rozpatrzenie. Brak ten nie może być uzupełniony i powyższe oznacza, że wniosek obciążony opisanym brakiem nie może zostać uwzględniony. Ponieważ pełnomocnik pozwanego nie złożył takiego oświadczenia, to sąd orzekł jak sentencji w pkt III, mając na uwadze bezwzględny wymóg co do złożenia przedmiotowego oświadczenia przez pełnomocnika profesjonalnego mając również na uwadze, iż przyznanie takiego wynagrodzenia wbrew wymogom określonych w wyżej wymienionych w ustawie następowałoby na koszt państwa - ze środków Skarbu Państwa, a więc podatników.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda

i pełnomocnikowi pozwanego,

2. K.: 2 tygodnie